

ജൂമുഅം വുത്ത് സംഗ്രഹം 14.04.2023

സംസ്കാരിക്കുന്ന പ്രഭാവിൽ ഉണ്ടാക്കിയ വലിപ്പത്തുൽ മസിഹ് അൽവാമിസ് (അമൃദഹുഡാഹ്)

വുക്കെവിലെ സംജിദ് ദിവസത്തുൽ ഷുത്തുഫറിൽ നിന്മവച്ചിട്ടു്

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ : ഹർത്ത് മസിഹ് ഷുളാർ^(അം) എന്ന് നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ വാളിച്ചത്തിൽ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَاقْحُضُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَلَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ إِهْدِنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرَ المُغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۝ എന്ന വചനം തുഹിരിൽ അടിത്തരിയാണ്. തിരുനബി^(സ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൻ്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഷ്ലാലി[۝] എന്ന് ചൊല്ലിയവനിൽ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും (നരകത്തിൽ) അഗ്നി നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിൻ്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായി അവൻ്റെ മുന്നിൽ കുമ്പിട്ടുകൊണ്ട് തണ്ട് ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം അല്ലാഹുവിലേക്ക് തിരികുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു വ്യക്തി ഷ്ലാലി[۝] എന്ന് ചൊല്ലുന്നോൾ അവൻ സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അവകാശിയായി മാറുന്നു.

അല്ലാഹു അവനിൽ നരകാഗ്നി നിഷ്പിഖമാക്കുമെന്ന് തിരുനബി^(സ) പറഞ്ഞത്തുപോലെ എല്ലാ പ്രവാചകനാരും കൊണ്ടുവന്ന അധ്യാപനം ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. നബി തിരുമേനി^(സ) പറഞ്ഞു: ഞാനും എനിക്ക് മുന്നുള്ള പ്രവാചകനാരും പറഞ്ഞ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ വചനം ലാ ഇലാഹാ ഇല്ലാഹു വഹ്ബഹു ലാ ശരീക ലഹു എന്നതാണ്. അതിനാൽ ഈ അധ്യാപനം എല്ലാ പ്രാവചകനാരും ദേതുമാണ്. എന്നാൽ ദാർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടു അതേ പ്രവാചകനാരുടെ സമൂഹം പ്രത്യേകഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഈ അധ്യാപനത്തെ മരക്കുകയും ശിർക്കിൻ്റെ ഉറവിടമാക്കുകയും ചെയ്തു. സർവ്വ ശക്തനായ അല്ലാഹു നമ്മുടെ തിരുനബി^(സ) ഉമ്മത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ബഹുദൈവാരാധനയെ പുർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കുന്ന തികഞ്ഞ അധ്യാപനം നൽകുകയും തുഹിരിൽ യമാർത്തം പാഠം നൽകിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇരു ലോകവും അലകരിച്ചതിൽ നാം സഭാഗ്യവാനാണ്.

അതിനാൽ ആരാഞ്ഞോ നബി തിരുമേനി^(സ)യുടെ യമാർത്തം അധ്യാപനങ്ങൾ പിന്തുടരുകയും സർവ്വ ശക്തനായ ദൈവത്തിൻ്റെ ഏകത്വത്തെ ആര്ത്മാർത്തമായി ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നത് അവനാണ് അല്ലാഹുവിൻ്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അവകാശിയായി മാറുന്നതും, തിരുനബി^(സ)യുടെ ശുപർശക്ക് അർഹരായി മാറുന്നതും അവൻ തന്നെയാണ്.

ശുശ്രേഷ്ഠ പ്രാഥമ്യത്തോടെ, ഭൂതീക താത്പര്യങ്ങളുടെ കലർപ്പില്ലാതെ ഷ്ലാലി[۝] എന്ന് ഏറ്റുപറയുന്നതിലുടെയാണ് നബി തിരുമേനി^(സ)യുടെ ശുപാർശ ലഭ്യമാക്കുന്നത്. അല്ലാഹു താത്ത്വം ശുപാർശക്കുള്ള അധികാരം നൽകിയ അവസാനത്തെത്തും പരിപൂർണ്ണവുമായ പ്രവാചകനാണ് നബി തിരുമേനി^(സ). ആ ശുപാർശയുടെ ലഭ്യതക്ക് അല്ലാഹുവിൻ്റെ കർപ്പനയനുസരിച്ച് നബി^(സ)യിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതും ആവശ്യമാണ്.

ഈസ്ലാമിക കർപ്പനകൾ നമുക്ക് വ്യക്തമായി വിശദിക്കിച്ചുതന്നെ നബി തിരുമേനി^(സ)യുടെ സത്യവാനായ ഭാസനും കാലഘട്ടത്തിൽ ഇമാമുമായ വ്യക്തിയിൽ വിശ്വസിക്കാനുള്ള തുഹിരീവ് അല്ലാഹു നമുക്ക് നൽകിയതിൽ നാം സഭാഗ്യവാനാരാണ്. ആ മഹാത്മാവ് നമുക്ക് ഷ്ലാലി[۝] എന്ന തിരിൽ ആഴം വ്യക്തമാക്കി തന്നതോടൊപ്പം റിസൂൽ തിരുമേനി^(സ)യുടെ സമാനത്തെ കുറിച്ചും വ്യക്തമാക്കി തന്നു. ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് വളരെ മനോഹരമായി വെളിച്ചും വീശുകയും ഈ വിഷയത്തിൽ ആരു മനസ്സിലാക്കി എങ്ങനെ ആത്മപരിശോദന നടത്തണം എന്ന കാര്യത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാത മസിഹ്^(അ)ൽ നിന്നുള്ള ചില ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നാശിക്കുന്നതാണ്.

ഹർത്തത് മസിഹ് മഹാഖാൻ^(അ) പറയുന്നു: അൽ യഹുമ അക്മർത്തതു എന്ന ആയത്തിനെ അല്ലാഹു സ്വയം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ മുന്ന് അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. **أَصْلَهَا ظِلْتَ** അതിൻ്റെ വേരുകൾ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു.

രണ്ടാമതെത്ത് അടയാളം **وَفِرْعَهَا فِي السَّمَاءِ** അതിന്റെ ശാപകൾ ആകാശത്തിന്റെ ഉയരത്തിൽ എത്തിനി ത്തുകുന്നു. മുന്നാമതെത്ത് ഒരു കുറച്ചും അത് എപ്പോഴും പുതിയ ഫലം നൽകുന്നു. പറയുന്നു ഈ നിലവാരം പുർണ്ണമായും പാലിക്കുന്ന മതം ഇപ്പലാം മാത്രമാണ്. വീണ്ടും പറയുന്നു: ആദ്യത്തെ അടയാളമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ വേർ എന്നതു കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് **مُلَّاً مُلَّا** എന്ന വച്ച നമാണ്. അതിനെ എത്രതേതാളം വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ബുർജു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാൽ അതിന്റെ എല്ലാ തെളിവുകളും ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ കാൻ കഴിയുകയില്ല. സർവശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ഈ ലോകത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥിതിയും അതിന് ഒരു സൃഷ്ടാവും ഗവേഷകനുമുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. മാത്രമല്ല ആ സൃഷ്ടാവ് പരമകാരുണികനും, കരുണാമയനും, സർവ്വശക്തനും, ഏകനും പകുകാരനില്ലാത്തവനും, ആരംഭം മുതല്യളജ്വനും, ശാശ്വതനും, ഇച്ചരിക്കുന്നത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും, സർവ്വവർണ്ണങ്ങൾ സമേഖിക്കുന്നവനും, വെളിപാട് ഇരക്കുന്നവനും ആകേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്നും തെളിയുന്നു. **مُلَّاً مُلَّا** എന്ന വച്ചനും ഒരു ആരാധ്യനും എന്ന ചിത്ര ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്, മറിച്ച് നമ്മുടെ ദൈവം തുടക്കം മുതൽ ഇളജ്വനാണെന്നും എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്നവനാണെന്നും അവൻ എല്ലാ വസ്തുകളും ദേയും സൃഷ്ടാവാണെന്നും സർവ്വാത്മാവും അവശ്യങ്ങൾക്കും അവൻ മുന്നിലാണ് കുമിഡേണ്ടതെന്നും മുള്ളവന്തുത ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാപിതമാക്കുന്നു. ഈമാൻ ഈ ഒരു അവസ്ഥയിലെത്തുമ്പോൾ അത് ശിർക്കിന്റെ കലർപ്പില്ലാത്ത തികഞ്ഞ വിശ്വാസമായിരിക്കും. ഈ ഒരു വിശ്വാസത്തെ കുറിച്ചാണ് ശുദ്ധ ഹൃദയത്തോടുകൂടി **مُلَّاً مُلَّا** യിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവിൽ അല്ലാഹു നരകാഗനി നിഷിദ്ധമാക്കുമെന്ന് നബി തിരുമേനി^(അ) പറഞ്ഞത്.

ഹാർത്ത് മസീഹ് മഹാഭാരത^(അ) പറയുന്നു: അല്ലാഹു എന്ന ആ പരിപുരണ അസ്ഥിത്യത്തോട് മാത്രമേ സഹായമാർത്ഥിക്കാൻ അവകാശമുള്ളു. മറ്റാരോടും ചോദിക്കാനുള്ള അവകാശമില്ല. അതിലാണ് വിശുദ്ധ ബുർജുനും ഉള്ളം നൽകുന്നത്. പറയുന്നു: ആരാധ്യക്കുന്നതും നിനെ തന്നെയാണ്; നിനെ ആരാധ്യക്കാനുള്ള സഹായവും നിന്നോട് തന്നെയാണ് തേടുന്നത്. സഹായം തേടാനുള്ള യമാർമ്മ അവകാശം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മാത്രമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നു.

രണ്ടാമതെത്ത് തലത്തിൽ ഈ ഒരു അവകാശം അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും യമാർമ്മ മനുഷ്യനും (നബി^(അ)നും) നൽകി. അമുഖം അവരുടെ ദുഖകൾ മുഖേനയും സഹായം ലഭ്യമാകുന്നു. പറയുന്നു: നാം ആയിട്ട് ഒന്നും ഉണ്ടാക്കരുത് മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിലും റിംകോളേഷണും താണ്. അതിന്റെ പേരാണ് സ്വിറാത്തെ മുസ്തിവിഭാഗം. ഈ കൽപന **مُلَّاً مُلَّا** മുഹമ്മദുർറിസുലുംഡായിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. **مُلَّاً مُلَّا** മുഹമ്മദുർറിസുലുംഡാഹ് എന്നതിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ്റെ സ്നേഹിതനും അവൻ ലക്ഷ്യവും അല്ലാഹു അല്ലാഹെത മറ്റാരും ആകരുത് എന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. രണ്ടാം പകുതിയിൽ മുഹമ്മദ്^(അ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ യാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രകടനമാണ്.

ഹാർത്ത് മസീഹ് മഹാഭാരത^(അ) പറയുന്നു: **مُلَّاً مُلَّا** എന്ന ചൊല്ലുന്നവൻ അത് പ്രായോഗികമായി തെളിയിക്കുന്നതുവരെ അതിന്റെ കടമ നിരവേറേപ്പടുന്നില്ല. അതു തന്നെയാണ് ഇന്മാൻ്റെ നിബന്ധനയും. സൃഷ്ടാവിനോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടമകൾ നിരവേറേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്, അപ്പോഴാണ് ഒരു വ്യക്തി **مُلَّاً مُلَّا** യുടെ അനുയായി ആയി മാറുന്നത്. അപ്പോൾ മാത്രമേ അത്തരമെരുപ്പു വ്യക്തി അല്ലാഹുവിന്റെ സമക്ഷത്തിൽ അസത്യവാദിയല്ലാതായി തീരുന്നുള്ളൂ.

ഈ കലിമയുടെ രണ്ടാം ഭാഗം മാതൃകയെന്നോ അമാണ്. പ്രവാചകനാർ^(അ) മാതൃക സ്ഥാപിക്കാനാണ് ആഗത്തരാകുന്നത്. എല്ലാ പ്രവാചകനാരുടെയും മാതൃകകൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചകനാണ് തിരുനബി^(അ). അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകളുടെ വ്യഖ്യാനം പറഞ്ഞു തന്നതും ശരിയായ പ്രവർത്തന മാതൃക കാഴ്ചവെച്ചതും നബി തിരുമേനി^(അ) ആണ്.

ഹാർത്ത് മസീഹ് മഹാഭാരത^(അ) തന്റെ അനുയായികളെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: ഒപ്പചാരികമായ ബൈജന്യത്ത് ഒരു പ്രയോജനവും നൽകുന്നില്ല. തന്റെ അസ്തിത്വത്തെ ത്യജിച്ച്, ആത്മമാർത്ഥ്യമായി താൻ ബൈജന്യത്ത് ചെയ്ത വ്യക്തിയേബാപ്പും ആകുന്നതുവരെ ആ ബൈജന്യത്തിന്റെ ഭാഗമാകാൻ പ്രയാസമാണ്, അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ആ ബൈജന്യത്ത് പ്രയോജനം ചെയ്യുകയുള്ളൂ. കഴിയുന്നിടത്തോടും, നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളും ആരാധനകളും മാർഗ്ഗദർശകൾന്റെ വർണ്ണത്തോട് സാമ്യത പുലർത്തുന്നതായിരിക്കണം.

കുടാതെ എത്തേതൊളം ഷ്ടാഴ്പിൾസ് അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന് എപ്പോഴും ആത്മപരിശോദന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. വീണ്ടും പറയുന്നു: മുസ്ലിംകൾ കലിമ ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് അലസരായിരിക്കുമെന്നല്ല താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്; മറിച്ച് അവരുടെ കച്ചവടങ്ങളിലും ജോലികളിലും വ്യാപ്തരായിരിക്കണം, എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കടമ നിറവേറ്റുന്ന കാര്യത്തിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയത്തെ കച്ചവട സമയത്തും മുന്നിൽ വെക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്, എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദീനിന് മുൻഗണന നൽകുക. ഭൗതികത ലക്ഷ്യമായിരിക്കരുത്. യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം ദീന് ആയിരിക്കണം, അപ്പോൾ ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിലും ദീന് ആയി മാറുന്നതാണ്. സഹാബാകൾ വളരെയേറെ പ്രധാനങ്ങൾ നേരിട്ട് സമയത്തും അവർ അല്ലാഹുവിനെ കൈവെടിഞ്ഞിട്ടിട്ടില്ല; അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അശ്രദ്ധരായിരുന്നില്ല; നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല; മറിച്ച് ദുഃഖകളിൽ നിന്നും പ്രയോജനമെടുത്തു.

ഹാംഗത്ത് മസീഹ് മഹാത്മാ^(അ) ഈ കലിമയുടെ അർമ്മത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ യാമാർത്ഥ്യത്തെ കുറിച്ചും അതിന്റെ നിർവഹണത്തെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു: വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കർപ്പനകളെ പ്രായോഗികമായി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും കർമ്മ പരമായി ദീനിനെ ദുനിയാവി നേക്കാൾ മുന്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് വിശ്വാസം എന്നതിനാൽ സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി ഷ്ടാഴ്പിൾസ് യിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ സർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. പിനെ അല്ലാഹു അല്ലാതെ അവന് പ്രിയപ്പെട്ടതായി ആരും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അവൻ സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി മാത്രം തേടുന്നു. പിന്നിട് അവൻ പ്രധാനങ്ങളിൽ വിഷമിക്കുന്നില്ല; കാരണം അല്ലാഹു തന്റെ സന്നേഹിതരിൽ സഹായത്തിനായി ഉടൻ എത്തുനു എന്ന് അവന് ദൃഢാവിശ്വാസം ഉണ്ടാകുന്നു.

ഹാംഗത്ത് മസീഹ് മഹാത്മാ^(അ) പറയുന്നു: സ്രഷ്ടാവിനോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുപെടാത്തിട്ടേതാളം ഷ്ടാഴ്പിൾസ് യുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം കണ്ണെത്താൻ കഴിയില്ല. ഒരു സഹോദരൻ മറ്റാരു സഹോദരരിൽ അവകാശങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുന്നു. കുടാതെ ഭൗതിക സാമഗ്രികളിൽ എത്രതേതാളം വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നുവെന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെ ഒരു അലസമായ അവയവം മാത്രമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. തൗഹിദിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയവർ വളരെ കുറവാണ്.

ഒരു പക്ഷെ, മനുഷ്യർ കലിമയുടെ യാമാർത്ഥ്യത്തെ കുറിച്ച് ബോധവാനാരാക്കുകയും അതുനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വളരെ വലിയ പുരോഗതി കൈവെരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. കുടാതെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ വിചിത്രമായ ശക്തികൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനും കഴിയുന്നതാണ്. എല്ലാ തിന്മകളും നീക്കം ചെയ്യുന്നോൾ മാത്രമേ ഓരാൾക്ക് യഥാർത്ഥ ഏകദൈവ വിശ്വാസിയാകാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ, ഈ റിമദ്ദാനിൽ, നാം ഓരോ രൂത്തരും ഈ തിന്മകളിൽ നിന്ന് സ്വയം ശുഡീകരിക്കാനും ഷ്ടാഴ്പിൾസ് യിൽ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാനും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. റിമദ്ദാന്റെ ബാക്കിയുള്ള ദിനങ്ങളിൽ പ്രയത്നത്തിലും ദുശ്രയിലും നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ എല്ലാ തിന്മകളെയും അകറ്റുന്നവരായി മാറാൻ അല്ലാഹു നമ്മുക്ക് തൊഫീവ് നൽകുമാറാക്കട്ട.

റിമദ്ദാന്റെ അവസാന പത്തിൽ നാം ലെല്ലത്തുൽ വഡ്രിനെ കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ കർപ്പനകൾക്കനുസ്വത്തമായി നമ്മുടെ ഓരോ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകുന്നോൾ, അത് അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും, അത് എപ്പോഴും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ലെല്ലത്തുൽ വഡ്രി കൈവെടുന്നത്. ലെല്ലത്തുൽ വഡ്രി ലഭ്യമാക്കുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ അടയാളം ഇതാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്ത് വിശ്വവമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ അടയാളം.

മുന്ന് ദിവസം ആത്മാർത്ഥ്യത്തയോടുകൂടി പ്രാർമ്മിച്ചാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുമെന്ന താൻ പറഞ്ഞതുനുസരിച്ച് ചില ജമാഅത്തുകൾ ദുശ്രയുടെ പ്രത്യേക പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു പക്ഷെ നാം പ്രത്യേകം നിർച്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഈ മുന്ന് ദിവസം പ്രാർത്ഥനകളിൽ ചെലവഴിക്കുകയും അതിനുശേഷം വീണ്ടും പഴയ ജീവിതത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ഷ്ടാഴ്പിൾസ് യുടെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം മറക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെക്കിൽ, അല്ലാഹു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവനാണ്. അവന് നമ്മുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ അറിയാം; അവനിൽ നിന്ന് ഒന്നും മറ തെറിട്ടുമില്ല. അതതരമാരു സാഹചര്യത്തിൽ അത് യാതൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുകയുമില്ല.

എന്നാൽ ഈ ദിവസങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കായി ചെലവഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ ഇള ദിവസങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ ഭാഗമാക്കും എന്ന പ്രതിജ്ഞയേം ടുകുടി വേണും അവ ചെലവഴിക്കാൻ. അപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ നമുക്കുണ്ടാക്കുന്ന ഈ പ്രയാസങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ സർവ്വശക്തനായ ഭേദവം തന്റെ പ്രത്യേക പിന്തുണയും സഹായവും പ്രകടമാക്കുന്നതാണ്. ഈർഷാ അല്ലാഹ്.

ഹദ്ദിത്ത് മസീഹ് മഹാത്മ^(അ)നും ആ മഹാത്മവിന്റെ ഈ ജീവിതത്തിനും വിജയം നൽകുമെന്നത് അല്ലാഹു ആ മഹാത്മാവിനോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനമാണ്. ഒന്നുകിൽ പെട്ടന് അല്ലെങ്കിൽ കുറച്ച് കാലങ്ങൾക്കുശേഷം. ഒരു പക്ഷ നാം **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** യുടെ ധാമാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കി ക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്ഥിത്യത്തെ മത്രം നമ്മുടെ ആരാധ്യനും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യവും നമ്മുടെ സ്നേഹിതനുമാക്കി മാറ്റുകയും ദുനിയാവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്നേഹവും അത് കരസ്ഥമാക്കുന്നത് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യവുമാക്കി മാറ്റുകയാൽ ഉടൻ തന്നെ വിജയം കൈവ

രിക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അവസ്ഥയിൽ സ്ഥിരമായ മാറ്റം വരുത്താൻ നാം പ്രതിജ്ഞാവാദരാക്കുന്നു.

വുതുബയുടെ അവസാനത്തിൽ ഹൃസുർ അന്വർ ലോകത്തിന്റെ പൊതു സമാധാനത്തിനും സുഖദത്തയ്ക്കും വേണ്ടി ദുഇ ചെയ്യാൻ ആഹാരം ചെയ്തു. അല്ലാഹു മനുഷ്യരാശിയുടെ മേൽ കരുണയും അനുഗ്രഹവും ചൊരിയുമാറാക്കുന്നു.

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلُهُ فَلَا هَادِي لَهُ . وَنَشَهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشَهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ عَبْدَ اللَّهِ رَحِيمُكُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أَذْكُرُ وَاللَّهُ يَذْكُرُكُمْ وَأَذْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذْكُرُ اللَّهِ أَكْبَرُ .

Friday Sermon Summary delivered by **Hadrat Khalifatul Masih Al-khamis** (atba)

at Masjid Baitul Futuh, U.K. – on 14.04.2023

Malayalam Translation: **Moulavi M. Fahin Ahmad Palakkad** For Malayalam Desk, Qadian.

Published By Nazarat Nashr-O-Isha'at, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516